

## Ψαλμοί του Δαυίδ

### Α'

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ  
ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστι καὶ  
ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

2 ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ,  
καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ  
νυκτός.

3 καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ  
τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ  
δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ  
οὐκ ἀπορρυήσεται· καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,  
κατευοδωθήσεται.

4 οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὥσῃ  
χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς  
γῆς.

5 διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν  
κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων·

6 ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς  
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

### Γ'

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ, ὁπότε ἀπεδίδρασκεν ἀπὸ  
προσώπου Ἀβεσσαλὼμ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

2 ΚΥΡΙΕ, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με;  
πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ·

3 πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι  
σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. (διάψαλμα).

4 σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου  
καὶ ὑψὼν τὴν κεφαλὴν μου.

5 φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ  
ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.  
(διάψαλμα).

6 ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι  
Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

7 οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν  
κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

8 ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ  
ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι  
ματαίως, ὁδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

9 τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου  
ἡ εὐλογία σου.

### ΛΖ' (37)

Ψαλμὸς τῷ Δαυίδ· εἰς ἀνάμνησιν περὶ τοῦ  
σαββάτου.

2 ΚΥΡΙΕ, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ  
ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

3 ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ  
ἐπεστήριζας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου·

4 οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ  
προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν  
τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν  
μου.

5 ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν  
μου, ὥσῃ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

6 προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου  
ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·

7 ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους,  
ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

8 ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων,  
καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου·

9 ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα,  
ῥυθόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

10 Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου,  
καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

11 ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ  
ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ  
αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

12 οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας  
μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου  
ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·

13 καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου,  
καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν  
ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν  
ἐμελέτησαν.

14 ἐγὼ δὲ ὥσῃ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσῃ  
ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ·

15 καὶ ἐγενόμην ὥσῃ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων  
καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

16 ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ,  
Κύριε ὁ Θεός μου.

17 ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί  
μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμέ  
ἐμεγαλορρημόνησαν.

18 ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν  
μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

19 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ  
μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

20 οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται  
ὕπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με  
ἀδίκως·  
21 οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν  
ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.  
22 μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ  
ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ·  
23 πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς  
σωτηρίας μου.

## Ν' (50)

ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ ἐν τῷ ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν  
Νάθαν τὸν προφήτην, ἡνίκα εἰσῆλθε πρὸς  
Βηρσαβέε.

3 ΕΛΕΗΣΟΝ με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός  
σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου  
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου·  
4 ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ  
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.  
5 ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ  
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.  
6 σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν  
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις  
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.  
7 ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν  
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.  
8 ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ  
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.  
9 ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,  
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.  
10 ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην,  
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.  
11 ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν  
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου  
ἐξάλειψον.  
12 καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ  
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.  
13 μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ  
τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.  
14 ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου  
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.  
15 διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς  
ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.  
16 ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς  
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν  
δικαιοσύνην σου.  
17 Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα  
μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

18 ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·  
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.  
19 θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,  
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ  
Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.  
20 ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν  
Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·  
21 τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,  
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν  
ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

## ΞΒ' (62)

Ψαλμὸς τῷ Δαυΐδ ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῇ  
ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας.

2 Ο ΘΕΟΣ ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω·  
ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοὶ ἡ σὰρξ  
μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.  
3 οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοὶ τοῦ ἰδεῖν τὴν  
δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.  
4 ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ  
χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.  
5 οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ  
ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.  
6 ὥς ἐκ στέατος καὶ πύοτος ἐμπλησθεῖ ἡ  
ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ  
στόμα μου.  
7 εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν  
τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ·  
8 ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν  
πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.  
9 ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ  
ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.  
10 αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου,  
εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς·  
11 παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας,  
μερίδες ἀλωπέκων ἔσσονται.  
12 ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ,  
ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι  
ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

## ΞΘ' (69)

Εἰς τὸ τέλος· τῷ Δαυΐδ εἰς ἀνάμνησιν, εἰς τὸ  
σῶσαί με Κύριον.

2 Ο ΘΕΟΣ, εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες·  
Κύριε, εἰς τὸ βοηθησαί μοι σπεῦσον.  
3 αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ  
ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· ἀποστραφήτωσαν εἰς

τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μου κακά·

4 ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι οἱ λέγοντές μοι· εὖγε εὖγε.

5 ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καὶ λεγέτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

6 ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι καὶ πένης· ὁ Θεός, βοήθησόν μοι. βοηθός μου καὶ ρύστης μου εἶ σύ· Κύριε, μὴ χρονίσης.

## ΠΖ' (87)

Ῥδὴ ψαλμοῦ τοῖς υἱοῖς Κορέ· εἰς τὸ τέλος, ὑπὲρ μαελὲθ τοῦ ἀποκριθῆναι· συνέσεως Αἰμάν τῷ Ἰσραηλίτῃ.

2 ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου·

3 εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

4 ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ᾄδῃ ἤγγισε·

5 προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσπερ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος,

6 ὥσπερ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

7 ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

8 ἐπ' ἐμέ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ. (διάψαλμα).

9 ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς, παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην.

10 οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας· ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου·

11 μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

12 μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

13 μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότειν τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

14 κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

15 ἵνατί, Κύριε, ἀπώθῃ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

16 πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

17 ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραζάν με,

18 ἐκύκλωσάν με ὥσπερ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

19 ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

## Ζ' (90)

Αἶνος ᾠδῆς τῷ Δαυΐδ.

Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

2 ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπίῳ ἐπ' αὐτόν,

3 ὅτι αὐτὸς ρύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

4 ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

5 οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,

6 ἀπὸ πράγματος ἐν σκότειν διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

7 πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ·

8 πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει.

9 ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου.

10 οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.

11 ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου·

12 ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου·

13 ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

14 ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ρύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

15 κεκράζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

16 μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

## PB' (102)

ΕΥΛΟΓΕΙ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καί, πάντα  
τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ·  
2 εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ  
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·  
3 τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν  
ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου·  
4 τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου,  
τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·  
5 τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν  
σου, ἀνακαινισθῆσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.  
6 ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι  
τοῖς ἀδικουμένοις.  
7 ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς  
υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.  
8 οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,  
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·  
9 οὐκ εἰς τέλος ὀργισθῆσεται, οὐδὲ εἰς τὸν  
αἰῶνα μνηεῖ·  
10 οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν,  
οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν  
ἡμῖν,  
11 ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς  
ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς  
φοβουμένους αὐτόν·  
12 καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,  
ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.  
13 καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὥκτειρήσε  
Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν,  
14 ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη  
ὅτι χοῦς ἐσμεν.  
15 ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ·  
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει·  
16 ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει  
καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.  
17 τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ  
ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν,  
καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν  
18 τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ  
μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι  
αὐτάς.  
19 Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον  
αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.  
20 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι  
αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον  
αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων  
αὐτοῦ.  
21 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις  
αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα  
αὐτοῦ·  
22 εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,  
ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ

ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

## PG' (103)

ΕΥΛΟΓΕΙ, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ  
Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα, ἐξομολόγησιν  
καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω  
2 ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν  
οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·  
3 ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ  
τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν  
ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·  
4 ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ  
τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.  
5 ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς,  
οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.  
6 ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,  
ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα·  
7 ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύζονται, ἀπὸ φωνῆς  
βροντῆς σου δειλιάσουσιν.  
8 ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς  
τὸν τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά·  
9 ὄριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ  
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.  
10 ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνὰ  
μέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα·  
11 ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,  
προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν·  
12 ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ  
κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι  
φωνήν.  
13 ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ  
καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.  
14 ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ  
χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν  
ἄρτον ἐκ τῆς γῆς·  
15 καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ  
ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος  
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.  
16 χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ  
κέδροι τοῦ Λιβάνου, αἱ ἐφύτευσας.  
17 ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ  
ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.  
18 ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ  
τοῖς λαγωοῖς.  
19 ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω  
τὴν δύσιν αὐτοῦ.  
20 ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ  
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.  
21 σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι  
παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.



22 άνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.  
23 ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας.  
24 ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.  
25 αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων·  
26 ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.  
27 πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον.  
28 δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν, ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.  
29 ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.  
30 ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.  
31 ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ·  
32 ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.  
33 ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω·  
34 ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.  
35 ἐκλείπειεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

### PMA' (141)

Συνέσεως τῷ Δαυΐδ, ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ· προσευχή.

2 ΦΩΝΗ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.  
3 ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.  
4 ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρυσαν παγίδα μοι.  
5 κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

6 ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, εἶπα· σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.  
7 πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα· ρῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.  
8 ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

### PMB' (142)

Ψαλμός τῷ Δαυΐδ, ὅτε αὐτὸν ὁ υἱὸς καταδιώκει.

ΚΥΡΙΕ, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·  
2 καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.  
3 ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·  
4 καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.  
5 ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.  
6 διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. (διάψαλμα).  
7 ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.  
8 ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου·  
9 ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον.  
10 δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.  
11 ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου·  
12 καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

## Προσευχή Μανασσή υιού Εζεκιού

Κύριε παντοκράτορ, ο Θεός των Πατέρων ημών, τού Αβραάμ, καί Ισαάκ, καί Ιακώβ, καί τού σπέρματος αυτών τού δικαίου, ο ποιήσας τόν ουρανόν καί τήν γήν σύν παντί τώ κόσμῳ αυτών, ο πεδήσας τήν θάλασσαν τώ λόγῳ τού προσταγματος, σου, ο κλείσας τήν ἄβυσσον, καί σφραγισάμενος αυτήν τώ φοβερῷ καί ενδόξῳ ονόματί σου, ὃν πάντα φρίσσει καί τρέμει ἀπό προσώπου τῆς δυνάμεώς σου, ὅτι ἄστεκτος ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς δόξης σου, καί ἀνυπόστατος ἡ οργή τῆς ἐπὶ ἀμαρτωλοῖς ἀπειλῆς σου, ἀμέτρητόν τε καί ἀνεξιχνίαστον τό ἔλεος τῆς ἐπαγγελίας σου, Σὺ γάρ εἰ Κύριος ὑψιστος, εὐσπλαγχνος, μακρόθυμος, καί πολυέλεος, καί μετανοῶν ἐπὶ κακίας ἀνθρώπων, Σὺ, Κύριε, κατὰ τό πλήθος τῆς χρηστότητός σου ἐπηγγείλω μετάνοιαν, καί ἄφεσιν τοῖς ἡμαρτηκόσι σοι, καί τῷ πλήθει τῶν οἰκτιρμῶν σου ὥρισας μετάνοιαν ἀμαρτωλοῖς εἰς σωτηρίαν, Σὺ οὖν, Κύριε, ο Θεός τῶν δυνάμεων, οὐκ ἔθου μετάνοιαν δικαίοις, τῷ Αβραάμ, καί Ισαάκ, καί Ιακώβ, τοῖς οὐχ ἡμαρτηκόσι σοι, ἀλλ' ἔθου μετάνοιαν ἐπ' ἐμοί τῷ ἀμαρτωλῷ, διότι ἡμαρτον ὑπὲρ ἀριθμόν ψάμμου θαλάσσης, Ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, Κύριε, ἐπλήθυναν αἱ ἀνομίαι μου, καί οὐκ εἰμι ἄξιος ἀτενίσαι, καί ἰδεῖν τό υἱος τοῦ ουρανοῦ, ἀπό τοῦ πλήθους τῶν ἀδικιῶν μου, κατακαμπτόμενος πολλῷ δεσμῷ σιδηρῷ, εἰς τό μή ἀνανεύσαι τήν κεφαλὴν μου, καί οὐκ ἔστι μοι ἄνεσις, διότι παρώργισα τόν θυμόν σου, καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, μή ποιήσας τό θέλημά σου, καί μή φυλάξας τά προστάγματά σου, Καί νύν, κλίνω γόνυ

καρδίας, δεόμενος τῆς παρά σου χρηστότητος, Ἠμάρτηκα, Κύριε, ἡμάρτηκα, καί τὰς ἀνομίας μου ἐγὼ γινώσκω, ἀλλ' αἰτούμαι δεόμενος, Ἄνες μοι, Κύριε, ἄνες μοι, καί μή συναπολέσης με ἐν ταῖς ἀνομίαις μου, μηδέ εἰς τόν αἰῶνα μηνίσας τηρήσης τὰ κακά μοι, μηδέ καταδικάσης με ἐν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς, διότι σύ εἰ Θεός, Θεός τῶν μετανοούντων, καί ἐν ἐμοὶ δείξεις πάσαν τήν ἀγαθωσύνην σου, ὅτι ἀνάξιον ὄντα, σώσεις με κατὰ τό πολὺ ἔλεός σου, καί αἰνέσω σε διὰ παντός ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς ζωῆς μου, Ὅτι σέ ὑμνεῖ πάσα ἡ δύναμις τῶν ουρανῶν, καί σου ἐστὶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.